

[Lannung.]

linger, der allerede er der, eventuelt bør fortsætte i længere tid, eller om en anden fremgangsmåde vil være mere formålstjenlig.

I øvrigt må jeg måske indskyde i denne forbindelse, at vi jo her er inde på et felt hvor der er stærkt brug for specialisering, for arbejdsdeling. 18 års arbejde i Københavns borgerrepræsentation og en større del af tiden i hospitalsudvalget har overbevist mig om nødvendigheden af det bedst muligt organiserede samarbejde og samordning inden for hovedstadsområdets hospitalsvæsen. Man kunne fristes til at sige, at ligesom vi forleden dag beskæftigede os med skabelsen af et storkøbenhavnsk trafikråd, kunne der være brug for et storkøbenhavnsk hospitalsråd for at sikre samarbejde og en rimelig arbejdsdeling og videreudvikling af hospitalsvæsenet med specialisering for øje til undgåelse af spild og unødvendigt dobbeltarbejde og overlapning, og ikke blot et løst samarbejde, men et fast organiseret samarbejde.

Det nævnes i bemærkningerne, at man i hvert fald indtil videre har udskudt forslaget om opførelse af en ny sygeplejerskebolig. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg forstår, at sygeplejerskerne, som naturligt er, lægger megen vægt på spørgsmålet om den rette løsning af hele deres boligproblem inden for en nærmere fremtid, helst så snart det er gørligt. Jeg tror, man skal lægge megen vægt på her at nå en tilfredsstillende løsning inden længe, da man ellers må se den mulighed i øjenene, at rigshospitalet ingen kvalificerede sygeplejersker kan få eller i hvert fald vil møde ganske overordentlig store vanskeligheder i så henseende. I øvrigt forstår jeg jo, at den overvejende del af sygeplejerskerne ønsker at komme væk fra den nuværende ordning, som de anser for noget af et stavnsbånd i forhold til deres arbejdsplads, og derfor ønsker boligvangen helt ophævet og ligeledes ønsker kostvangen ophævet, men samtidig ønsker at opnå, at der oprettes

marketenderier o. s. v. Dette er efter det for mig foreliggende materiale organisationernes ønsker.

Hvad boligspørgsmålet angår, ville der vel være mulighed for at finde en passende byggegrund, helst i forbindelse med, men i alle tilfælde nær rigshospitalet, hvor der kunne opføres selvstændige lejligheder uden kasernepræg til sygeplejerskerne; eventuelt kunne bygningen, hvis man ville, opføres som boligforeningshus, således at byggeriet ikke sker for statens regning, idet der ikke skal være knyttet boligvang dertil. Jeg tror, det ville være god politik at søge sygeplejerskernes boligspørgsmål løst med disse synspunkter in mente.

Den nuværende sygeplejerskebolig er, efter hvad jeg forstår, helt utidssvarende; men der vil jo også i fremtiden efter en nyordning af sygeplejerskernes boligspørgsmål være et vist behov for boliger til elever og vikarer — hvis ansættelse ofte er af kort varighed, og hvoraf mange kommer fra provinsen — og i øvrigt til de sygeplejersker, der stadig måtte ønske at bo dér. Til alle disse kan man sikkert anvende de nuværende boliger — efter en grundig modernisering vel at mærke.

Jeg vil til slut gerne henstille til den højtærede uundervisningsminister, om det ikke vil være rigtigt, at rigshospitalets personale får en repræsentant i byggeudvalget, hvor der i øjeblikket kun er repræsentanter for lægerne, ikke for det øvrige personale, hvis jeg må bruge det udtryk. Vi er inde i en udvikling, hvor det af mange saglige grunde er mere og mere naturligt, at den voksende funktionærstand får repræsentation i udvalg af den ene og den anden art. Her har vi efter min mening et godt eksempel, og da hovedelementet af personalet, af funktionærerne, ved rigshospitalet er sygeplejerskerne, ville det mest naturlige være at optage en repræsentant for sygeplejerskerne eller deres organisation i byggeudvalget, som nu skal beskæftige sig med de ting, som i høj grad berører deres daglige arbejdsplads og deres forhold i